

Щади ги любиме отъ все сердце, какъ-то и они съ любили насъ. И защо-то всичко-то имъ желаніе има предметъ благополучіе-то на чада-та, за то чада-та треба да показуватъ совершенно покореніе, защо-то щото говорятъ за нихното добро.

Ради попеченія-та на родители-те за Васъ, треба да ги возмездявате съ прилепленіе-то си съ тѣхъ. Струвайте да познаватъ, че послушаніе-то Вы происхожда отъ любовь, а не отъ должностъ. Родители-те, чада мои! жалаятъ ваше-то благонадѣстие: Возможно е да сбаркатъ и нѣкои, возможно е да ся удивителни. Но понеже сыновиа-та любовь не созира таковы погрѣшки, треба да ги любите, и да сте възблагодарии за тъяихнъ неправды: ако нѣкогда иматъ омысъль че сте учинили нещо зло това ако и да е безъ правда терпѣте безъ да отговарете когда Вы изобличаватъ и судятъ, ако и да сте неповинни сердце-то Вы го извѣствова, това е доволно за васъ.

Треба да сожалиме онова дѣте, кое-то е разгалено и потомъ развратено, и кое-то родители-те му не рачиха да го поправятъ, или да го накажатъ и поучатъ въ малый му возрастъ. Любете, чада мои! жестокость-та на ваны-те родители; защо, то когда порастете ще имъ сте умразти за снисходителство-то Вы. Очите на ваны-те родители показуватъ должностите Вы; отъ погледа имъ познавате како треба да ся обхождате отъ тъя ис-